

இல்லறத்தின் விளக்கம்

(-வந். பிரான்சிஸ் திபூர்சியூஸ் ரோச் ஆண்டகை - ஆயரின் குரலொலி)

நாம் வசிக்கும் கடல் தழந்த இப்பூவுலகமானது நமது மெய்யான ஜென்ம தேசமல்ல, பிறதேசம். நாம் எல்லோரும் வழிப்பிரயாணிகள். நாம் போய்ச் சேர வேண்டிய இடம் மோட்சம். இப்பிறதேசத்தில் நாம் வழி தவறிப் போகாமல் நமக்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டியும், பிரயாணத்தில் பசியினால் மடிந்துபோகாமல் நமக்கு அன்னபானமும் அவசரம்.

குன்றின் மேலிட்ட தீபத்துக்குச் சமானமாகிய சத்திய திருச்சபையே நமது தவறாத வழிகாட்டி. ஜெபமும், ஏழு தேவ திரவிய அநுமானங்களுமே நமக்கு ஜீவியந்தரும் அமிர்த போஜனம்.

நமது திவ்விய இரட்சகர் ஏற்படுத்திய ஏழு தேவ திரவிய அநுமானங்களுக்குள், மனுக்குலம் பலுகுவதற்கும் ஜனசமூகம் முன்னேற்றம் பெறுவதற்கும் குடும்பங்கள் அர்ச்சிக்கப்படுவதற்கும் ஏதுவாயிருப்பது மெய்விவாகம் என்னும் தேவதிரவிய அநுமானமாமே.

அன்பான பிள்ளைகளே! மெய்விவாகத்தைப் பற்றிய முக்கிய அம்சங்களை எல்லோரும் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய விதமாய் எடுத்துக் காண்பிக்க வேண்டுமென்பதே இவ்வருட தபசுகால நிருபத்தின் நோக்கம்.

1-வது. சர்வேசுரன் ஆதி துவக்கத்தில் ஆதாம் ஏவாளை சிருஷ்டித்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து, நீங்கள் பெருகிப் பலுகி எல்லா ஜீவப் பிராணிகளையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள் (ஆதி.1:28) என்று சொன்னபோதே மெய்விவாகத்தை ஏற்படுத்தினார் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

நமதாண்டவராகிய சேசு கிறீஸ்துநாதர் இக்கல்யாண உடன்படிக்கையை அர்ச்சித்து தேவ திரவிய அநுமானத்தின் மேன்மைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார். “இது பெரிய தேவ திரவிய அநுமானமாயிருக்கிறது; கிறீஸ்துநாதரிலும் திருச்சபையிலும் என்று சொல்லுகிறேன்” என்கிறார் அர்ச். சின்னப்பர் (எபி.5:32)

திரிதெந்தீன் என்னும் பொதுச்சங்கம் வசனிக்கிறதாவது: “மெய்விவாகம் அருள் வேதத்தில் சேசநாதர் சுவாமியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஏழு தேவ திரவிய அநுமானங்களில் ஒன்று அல்லவென்றும் அல்லது மனிதரால் மாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றும் சாதிக்கிறவன் எவனோ அவனுக்குச் சாபம்.”

இது விஷயமாக 9-ம் பத்திநாதர் என்னும் பரிசுத்த பாப்பரசர் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள்: “மெய்விவாகமானது நமதாண்டவராகிய சேச கிரீஸ்துநாதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அருள் வேத தேவதிரவிய அநுமானங்களில் ஒன்று. கிரீஸ்தவர்களுக்குள் தேவதிரவிய அநுமானமில்லாத கலியாணமில்லை. ஆதலால், கிரீஸ்தவ ஆண்கள் பெண்களுக்குள் தேவ திரவிய அநுமானமில்லாத உடன்படிக்கைகள், உதாரணமாகப் பதிவுத் திருமணங்கள், திருச்சபையினால் சபிக்கப்பட்ட வெட்கத்துக்குரியதும் மோசத்துக்குரியதுமான விபசாரமென்பதைக் கிரீஸ்தவர்கள் அனைவரும் அறியக்கடவார்கள்.”

2-வது மெய்விவாக பந்தனம் பிரிக்கக் கூடாத பந்தனம். கணவன் அல்லது மனைவி இறந்தால் மாத்திரம் இப்பந்தனம் பிரிக்கப்படும். நமது திவ்விய இரட்சகருடைய வார்த்தைகளே இதற்கு மறுக்கப்படாத சான்று. “பரிசேயரோ அவரை சோதிக்கும்படி அவரிடத்தில் வந்து: புருஷனானவன் எந்தக் காரணத்தினாலாவது தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடலாமா? என்று கேட்டார்கள். அவர் அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாகச் சொன்னதாவது: ஆதியிலே மனுஷனைப் படைத்தவர் ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைப் படைத்தார் என்பதையும், அதனிமித்தம் மனுஷனானவன் தன் தகப்பனையும், தாயையும் விட்டுத் தன் மனைவியுடனே சேர்ந்து, இருவரும் ஒரே மாம்சமாய் இருக்கக்கடவார்கள் என்று உரைத்ததையும் நீங்கள் வாசித்ததில்லையோ? ஆகையால் அவர்கள் இப்போது இருவராயிராமல் ஒரே மாம்சமாயிருக்கிறார்கள். இதனாலே சர்வேசுரன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருப்பானாக” (மத்.19:3-6) சென்ற இருபது நூற்றாண்டுகளாக மெய்விவாக பந்தனத்தின் ஏகத்துவத்தையும் அர்ச்சிஷ்டதனத்தையும் காப்பாற்றி வருவது பரிசுத்த கத்தோலிக்க திருச்சபையேயன்றி வேறல்ல.

16-ம் நூற்றாண்டு வரையில் சத்திய திருச்சபை செழித்தோங்கி வந்த இங்கிலாந்து தேசத்தில் பதிதமதம் எப்படி நுழைந்ததென்றால், எட்டாவது

ஹென்றி என்கிற ராஜா தன் சொந்த மனைவி கத்தரீன் ராணி உயிரோடிருக்கும் போதுதானே அவளைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு ஆன் பொலின் என்கிறவளைக் கலியாணம் செய்ய, அக்காலத்தில் திருச்சபையை ஆண்டு நடத்தி வந்த ஏழாவது சாந்தப்பர் என்கிற பாப்பரசரிடம் உத்தரவு கேட்க, அவர் கூடவே கூடாது என்று கண்டிப்பாய்ச் சொன்னதே காரணமென்று சரித்திரம் சாட்சி பகிர்கின்றது.

ஆகையால் அன்பான பிள்ளைகளே! கலியாணம் விளையாட்டுக் காரியமல்ல. கடைக்குப் போய்ப் பணங் கொடுத்து வாங்கும் வியாபாரச் சரக்கல்ல. சிறிதுகாலம் உபயோகித்துவிட்டு வெளியே எறியும் பண்டமல்ல. கணவனும் மனைவியும் நன்மையோ தின்மையோ, சுகமோ துக்கமோ, தனமோ தரித்திரமோ, எதுவானாலும் மரணமட்டும் பிரியாமல் ஜீவிக்க வேண்டிய அந்தஸ்தானபடியால், தீர்க்க ஆலோசனை செய்து ஜெப தவங்கள் புரிந்து தேவ சித்தம் இன்னதென்றறிந்து நடத்த வேண்டிய காரியமென்று புத்தியுள்ள எவனுக்கும் தெள்ளத் தெளிவாக விளங்க வேண்டும்.

3-வது மெய்விவாகம் நல்ல காரியம். ஆனாலும் துறவறம் இதைப் பார்க்கிலும் மேலான அந்தஸ்து. ஆதலால் இந்த மேலான அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் தேவ அழைத்தல் உள்ள பெண்களையும் ஆண்களையும் தடுப்பது கனமான குற்றம். வலுகட்டாயமாய் இப்பேர்ப் பட்ட பிள்ளைகளுக்குக் கலியாணம் செய்து வைக்கும் குடும்பங்கள் செழித்தோங்குவது அபூர்வம். துன்பத்துக்குமேல் துன்பம் அநுபவிப்பது சாதாரணம்.

4-வது. நமது தேசத்தில் பெரும்பாலும் பெற்றோர்களே தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற சம்பந்தம் பார்த்து கலியாணம் முடித்து வைப்பது தொன்றுதொட்டு நடந்தேறிவருகிற வழக்கம்.

என்றாலும், பெற்றோர்கள் தங்கள் கருத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லி, அவர்களுடைய முழுச்சம்மதத்தைப் பெற்ற பிறகு கலியாணத்தை நிச்சயப்படுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளுடைய சம்மதத்தைக் கேட்காததினாலே நடக்கிற அலங்கோலங்கள் அநேகம்.

தாரதம்மியம் பார்த்து, குணாகுணத்தை அறிந்து, முன் பின் யோசித்து சம்பந்தம் செய்வது நியாயம். இதற்கின்றி, குடியனோ, வெறியனோ, குருடனோ,

முடவனோ, படித்தவனோ படியாதவனோ, கோபியோ லோபியோ, வாலிபனோ வயோதிபனோ, குஷ்டரோகியோ, நல்லவனோ பொல்லாதவனோ, கிறீஸ்தவனோ அஞ்ஞானியோ இது முதலிய காரியங்களை விசாரியாமல் கடன் கழிந்ததென்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு பிள்ளைகளைப் படுகுழியில் தள்ளுகிறவர்கள் பெற்றோர்களல்ல; பஞ்சமாபாதகர்களென்றே சொல்ல வேண்டும். மணமக்களுடைய பூரண சம்மதமே மெய்விவாகத்தின் இன்றியமையாத சாதனமென்பதைப் பெற்றோர்கள் மறக்க வேண்டாம். சம்மதம் இல்லையோ, மெய்விவாகம் இல்லை.

5-ம் மெய்விவாகம் நடக்குமுன் ஏதாவது விக்கினம் உண்டோ இல்லையோவென்று அறியும்பொருட்டு, தொடர்ந்து வரும் மூன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லது கடன் திருநாட்களில் பூசை நேரத்தில் கலியாண ஓலை (பறை) வாசிக்க வேண்டுமென்பது திருச்சபையின் ஒழுங்கு; மெய்யான விக்கினங்கள் இருக்குமேயாகில் அறிந்தவர்கள் அவைகளைப் பங்குக் குருவானவருக்கு அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடைசி பறை வாசித்தப்பின் மூன்று நாள் சென்ற பின்னர்தான் கலியாணம் நடக்கலாம். பறை வாசித்தப்பின் ஆறு மாதத்திற்குள் கலியாணம் நடைபெறாவிடில் திரும்பவும் பறை வாசிக்க வேண்டும். தக்க காரணங்களிருக்கும்போது ஓலை வாசிக்கும் விஷயத்தில், மேற்றிராணியாண்டவர், குறைக்கவும் முற்றிலும் வாசியாமல் விட்டுவிடவும் அனுமதி அளிக்கலாம்.

6-வது. கலியாணத்திற்குள்ள முக்கியமான விக்கினங்கள் என்னவென்றால், மணமகனுக்கு 16 வயதும், மணமகளுக்கு 14 வயதும் பூர்த்தியாகுமுன் கலியாணம் செய்யக் கூடாது. இது திருச்சபையின் சட்டம். ஆகையால் ஓலை வாசிக்கிறதற்கு முன்புதானே ஞானஸ்நானக் குறிப்பு அத்தியாவசியம்.

இதுதவிர இரத்த உறவு மூன்றாங்கால் உட்படவும், சம்பந்த உறவு இரண்டாங்கால் உட்படவும், கலியாணத்திற்கு விக்கினங்கள். இந்த விக்கினங்களோடு கலியாணஞ் செய்தால் அது வியர்த்தமான கலியாணமாகும்.

தம்பதிகள் குறைந்தபட்சம் ஐந்து மந்திரமும், பிரதானமான வேத சத்தியங்களும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இவர்கள் இந்த சமயத்தில் மந்திரக் குறிப்பிடம் படிக்காவிட்டால் இனிமேல் படிப்பார்களென்பது வீண்பேச்சு.

இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஞானோபதேசம் கற்றுக்கொடுப்பது எங்ஙனம்?

மேற்சொன்ன காரியங்களையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள விக்கினங்களையும் ஓலை வாசிக்கு முன்னேதானே விசாரிக்க வேண்டியது பங்கு சுவாமிமார்களின் கடமை.

அன்பான பிள்ளைகளே! ஓலை வாசிக்குமுன் இவைகளையெல்லாம் விசாரிக்க வேண்டியிருக்க சிலர் சனிக்கிழமை இரவு தானே பங்குசுவாமியிடம் வந்து மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓலை வாசிக்கத்தான் வேண்டுமென்று மல்லுக்கட்டி வாதாடுகிறது என்ன மதியீனமென்று நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்.

இங்ஙனம் முன்பின் யோசியாமல் திடீரென ஓலை வாசித்ததினால் பற்பல இடங்களில் நடந்திருக்கிற சங்கடங்கள் கொஞ்சமல்ல. இவ்வித சங்கடங்கள் நேரிடாதபடி நேரங் காலத்தோடு பங்குசுவாமியிடம் போய் எல்லாம் ஒழுங்கு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

7-வது. பெண்ணுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சீதனம் சில ஊர்களில் நாளுக்குநாள் அளவுக்குமீறி போகிறதை அறிந்து கவலைப்படுகிறோம். இதனால் விளையும் தீமைகள் பல. கடன்பட்டு கரையேறாமல் திண்டாடுகிற ஏழைக் குடும்பங்கள் எத்தனை? சீதனம் கொடுக்க வகையில்லாமல் வருடக் கணக்கில் காத்திருக்கும் பெண்கள் எத்தனை? இப்பேர்ப்பட்ட வாலிபப் பெண்களுக்கு ஆபத்து என்ன! மனவேதனையென்ன! பெற்றோர்களுடைய கவலையும் ஏக்கமும்தான் என்ன!

இது விஷயமாக சில கிராமங்களில், சீதனத்தைக் குறைக்கவும், அநாவசியமான வீண் செலவுகளை ஒழிக்கவும், ஏழைப் பெண்களுக்கு உதவி செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒழுங்குமுறைகள் நமக்கு மிக்க ஆறுதலையும் கொடுக்கிறது.

8-வது. கலியாணம் செய்யப் போகிறவர்கள் தேவ ஆசீர் வாதத்தைப் பெறுவதற்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களென்ன? முதன்முதலில் சுத்தமான கருத்து இருக்க வேண்டும்.

இரபேல் என்னும் அதிதூதன் தொபியாசுக்குச் சொன்னதாவது: “எவர்கள் தங்களினின்றும் தங்கள் இருதயங்களினின்றும் தேவனைத் தள்ளி, அறிவில்லாத குதிரையையும் கோவேறு கழுதையையும்போலத் தங்கள் காவிகாரத்தையே முடிக்க வேண்டுமென்றிருந்து கலியாணம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் மேல் பசாசுக்கு வல்லமையுண்டு. நீயோவென்றால் உன் பெண்சாதியோடு ஜெபம் செய்து, புத்திர சந்தானத்தையே முக்கியமாய் அபேட்சித்து, தெய்வப் பயத்தோடு சகவாசம் பண்ணுவாயாக.” (தொபி.6)

இதுதவிர, கலியாணத்திற்குமுன் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து மெய்விவாகம் நிறைவேறும் தினத்தில் பூசைக்குப் பிந்தி வராமல் நேரத்தோடு கலியாணப் பூசைக்கு வந்து, திவ்விய நற்கருணை உட்கொண்டு, தேவ ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். முதற்கோணல் முற்றுங்கோணல் என்பதற்கொப்ப அநேகர் கலியாணம் செய்த பிற்பாடு சமாதானமின்றி நிர்ப்பாக்கியமாய் ஜீவிக்கிறதற்குக் காரணம், தக்க ஆயத்தத்தோடும், சுத்தக் கருத்தோடும் இந்தத் தேவ திரவிய அநுமானத்தைப் பெறாமல், அஞ்ஞானிகளைப் போல நல்லநாள், கெட்டநாள், முகூர்த்தகாலம், இராகுகாலம், இதுபோன்ற சகுண சாஸ்திரம் பார்ப்பதும், அஞ்ஞான சடங்குகளை அநுசரிப்பதுமே.

9-வது. கானாவென்கிற ஊரில் நடந்த கலியாணத்திற்கு நமது திவ்விய இரட்சகர் தம் திருத் தாயாரோடும் சீஷர்களோடும் அழைக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் தமது முதல் புதுமையைச் செய்து தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்ததுபோல, உங்கள் வீட்டில் நடக்கிற கலியாணங்களுக்கு அவர்களை வரவழைப்பீர்களேயாகில் அவர்களும் ஞானவிதமாய் எழுந்தருளி வந்து சம்பூரணமாய் ஆசீர்வதிப்பார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

விசேஷித்த விதமாய் அமலோற்பவியின் பரிசுத்த பத்தாவும், சேசு இராஜனை வளர்த்த தகப்பனும், திருக்குடும்பத்தின் தலைவரும் தேவ வரங்களால் நிறைந்தவருமான நல்ல தந்தை அர்ச். சூசையப்பரிடம் போங்கள். அவரை நம்பினவர்கள் ஒருபோதும் கைவிடப்பட்டதில்லை.

அன்பான பிள்ளைகளே! “நீங்கள் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறை வரைக்கும் உங்கள் புத்திரருடைய மக்களைக் காணும்படியாகவும், பின்னும் அநவரத சதாகாலமும் பிதாவோடேயும் இஸ்பிரீ த்துசாந்துவோடேயும்

சுயஞ்சீவியரும் இராச்சியப்பாரஞ்செய்கிற தேவனுமாகிய நமதாண்டவரான சேச
கிறீஸ்துவின் அநுக்கிரகத்தால் முடிவில்லாமல் நித்திய ஜீவியத்தை
அனுபவிக்கும்படியாகவும், அபிரகாம் என்பவருடைய தேவனும் ஈசாக்
என்பவருடைய தேவனும் யாக்கோபு என்பவருடைய தேவனுமாய்
இருக்கிறவர்கள் உங்களுக்கு துணையாயிருந்து உங்களிடத்தில் தம்முடைய
ஆசீர்வாதத்தை நிறைவேற்றக்கடவார்களாக!

வந். பிரான்சிஸ் திபூர்சியூஸ் ரோச் ஆண்டகை

தூத்துக்குடி மேற்றிராசனம்.

1927

பதித திருமணத்தால் வந்த விளைவு!

ஒரு கத்தோலிக்கப் பெண் புரொட்டஸ்டாண்ட் பதிதன் ஒருவனைத் திருமணம்
செய்யவிருந்ததை அறிந்த குருவானவர் ஒருவர் அவளுக்குக் கூறிய
புத்திமதியெல்லாம் வீணாய்ப் போகவே, கடைசியாய் அவனையே திருமணம்
செய்துகொண்டாள். சில மாதகாலத்திற்குப்பின் அவர்கள் இருவருக்குமிடையே
உண்டான நேசம் பகையாக மாறினது. கணவன் திருமணத்திற்குமுன் கொடுத்த
வார்த்தைப்பாட்டை மீறினான். தன் கோவிலுக்கு மனைவி வரவேண்டுமென்று
கட்டாயப்படுத்தினான். அவள் கையிலிருந்த ஜெபப் புத்தகத்தை நெருப்புக்கு
இரையாக்கினான். வெள்ளிக்கிழமை, தபசுகாலம் முதலிய நாட்களில் ஒருசந்தி,
உபவாசம் இருப்பதை நிறுத்தினான். தேவ திரவிய அநுமானங்களை அவள்
பெறாதபடி தடுத்து, சத்தய தேவத்தை பழித்தான். அதைக்கண்ட அந்த
நிர்ப்பாக்கிய பெண், இதெல்லாம் அந்தப் பதிதனைத் திருமணம் செய்ததால் வந்த
தண்டனை என்று தனக்குள் அழுது புலம்பினாள். இவனுக்குத் தன்
மனைவியின்மேல் வெறுப்பு அதிகரித்துவந்தது. ஒருநாள் இவன் வீட்டில் உணவு
உண்ண உட்கார்ந்தபோது, கறி பதார்த்தம் உருசியாயில்லை என்று
முறையிட்டத் தன் மனைவியை திட்டி, கையில் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு
“கத்தோலிக்க வேதக் கழுதையே, உன்னை இன்று குத்திக் கொல்லாவிட்டால்

நான் ஆண்பிள்ளை அல்ல” என்று புலியைப் போல் கத்திச் சிறுவதைக் கண்ட அந்த நிர்ப்பாக்கிய ஸ்திரீ பயந்து நடுங்கி உணர்ச்சியற்று கீழே விழுந்தாள். வெகு நேரத்திற்குப்பின் அவளுக்குத் தெளிவு உண்டானபோதிலும், அன்று அவளுக்கு உண்டாயிருந்த பயமிகுதியால் மறுநாளே அவள் இறந்துபோனாள். (M.J.M. VI. 129)